

“Οι Σειρήνες όμως έχουν ένα όπλο πιο φοβερό από το τραγούδι : **τη σιωπή τους**. Και πιθανότερο, (παρόλο που δεν έτυχε ποτέ) θα ήταν να γλυτώσεις από το τραγούδι τους, παρά από τη σιωπή τους.”

ΦΡΑΝΤΣ ΚΑΦΚΑ “ Η σιωπή των Σειρήνων”

Γράφει λοιπόν ο Γ. Γραμματικάκης :” Η σιωπή είναι η απόγνωση και η προσδοκία των ανθρώπων. Δεν είναι η αποδοχή , μήτε μοιρολατρία. Η σιωπή είναι το μέτρο της διαψευσμένης του ζωής, η πίκρα για τις επαγγελίες που ακυρώθηκαν ,η οργή για την υποκρισία και το ψέμα. Η σιωπή είναι το ανώτερο στάδιο της πολιτικής ωριμότητας. Αν οδηγήσει στην επανάσταση, θα είναι μια επανάσταση αληθινή, αφού για πρώτη φορά δεν θα δεσμεύεται από τα λόγια της. Θα μετρούν μόνο τα αισθήματά της”.

Μελετώντας προσεχτικά την ανθρώπινη ιστορία βλέπεις ότι οι επαναστάσεις έχουν οδηγήσει πάντα στη βία και στον εκφυλισμό. Το ζητούμενο στην σημερινή ελληνική πραγματικότητα δεν είναι μήτε η βία μήτε ο εκφυλισμός.

Το ζητούμενο σήμερα στην πατρίδα μας, που μας κάνει και πονάμε είναι μια πνευματική αναταραχή, η οποία θα επαναπροσδιορίσει την ύπαρξη μας ως πολίτες αυτής της δύσμοιρης χώρας. Σε αυτή την πνευματική επανάσταση τον πρώτο λόγο δεν θα έχει ο βολεμένος, ο διανοούμενος, ο χορτάτος. Τον λόγο θα έχει ο άνεργος. Από τον οποίο στερούν τον δικό του κόσμο. Τα παιδάκια που πέφτουν κάτω στα σχολεία από την πείνα. Οι νέοι που αναγκάστηκαν να ξεχάσουν τα όνειρα τους.

Η ανεργία αποτελεί τον “παραλογισμό” ενός πολιτισμού που χαιρέται για την πρόοδό του.

Και για τον άνεργο οι ταπεινώσεις δεν τελειώνουν.

Τελειώνοντας λέει ο Γ. Γραμματικάκης: “Ο άνεργος είναι πια σιωπηλός όχι επειδή θέλει να κρύψει την οργή του, αλλά επειδή δεν αντέχει να μιλήσει άλλο”.

Καραλής Βάϊος

Εκπαιδευτικός